

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/52/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898853
Dátum vydania rozhodnutia:	10.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898853.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného M. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2015 v Bratislave dovolanie obvineného M. O., zastúpeného obhajcom Mgr. Igorom Schweighoferom proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 17. apríla 2014 sp. zn. 4 T 14/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo 17. apríla 2014 sp. zn. 4 T 14/2014 bola na základe návrhu prokurátora schválená dohoda o vine a treste a obvinený M. O. bol uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa dopustil na skutkovom základe, že

1/

dňa 30.10.2013 v čase o 19.55 hod. v Bratislave na Šafárikovom námestí pri stánku s občerstvením, počas policajnej akcie s krycím názvom „DODO“ pri kontrole národnej protidrogovej jednotky, NKA PPZ BA, po vyzvaní na preukázanie totožnosti uviedol, že má u seba 150 a 180 gramov pervitínu za účelom predaja, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom obsahovali metamfetamín o hmotnosti 190,24 g (190240 mg) o priemernej koncentrácii 74,3% hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza), čo zodpovedá 3534 až 14135 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín patrí v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2/

dňa 08.07.2013 v čase okolo 11.25 hod. v Bratislave na Bieloruskej ulici v priestoroch medzi obytnými domami číslo 32 - 34, položil na múr prístrešku smetných kontajnerov 1 ks papierovú skladačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu, pričom znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že papierová skladačka obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 194 mg, ktorý obsahoval viac ako 30 mg účinnej látky metamfetamín vo forme voľnej bázy, čo zodpovedá minimálne trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín patrí v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 9 (deväť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to 990,50,- Eur.

Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle § 334 ods. 5 Tr. por. jeho vyhlásením.

Obvinený rovnopis rozsudku prevzal 2. mája 2014, jeho obhajca 30. apríla 2014 a prokurátor 23. apríla 2014, pričom obvinený uložený trest vykonáva od 23. apríla 2014, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom.

Okresný súd Bratislava I dňa 4. augusta 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. O., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Igora Schweighofera. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 3. júna 2015 podľa § 368 Tr. por. z dôvodov § 371 ods. 1 Tr. por., pričom konkrétny dôvod dovolania obhajca neuviedol. K dovolaniu pripojil podanie, ktoré mu adresoval obvinený. Z jeho podania vyplýva, že bol neprávom odsúdený a voči nemu bol zneužitý inštitút dohody o vine a treste. Poukazoval, že jeho zvolený obhajca JUDr. Weiss ho zastrašoval hrozbou vysokého trestu, a tak bola zneužitá dohoda o vine a treste. V závere svojho dovolania sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania okresnému prokurátorovi na vyjadrenie sa k dovolaniu obvineného. Uvedenú možnosť prokurátor využil a podaním došlým na súd prvého stupňa 8. júla 2015 (č.l. 185) navrhol dovolanie obvineného odmietnuť, nakoľko dovolanie obvineného nie je opodstatnené. Obvinený sa ku skutkom priznal za prítomnosti svojho obhajcu, pričom nevzniesol v konaní žiadnu námietku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zřejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená a predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Obvinený síce v dovolaní neuviedol konkrétny dovolací dôvod, ako mu to ukladá ustanovenie § 374 ods. 2 Tr. por., avšak z jeho podania, kde poukazoval na spôsob obhajoby možno vyvodiť, že uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Z ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. vyplýva, že ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací súd, ako už bolo vyššie uvedené, považoval námietky obvineného za námietky, ktorými poukazoval na porušenie práva na obhajobu, čo by zodpovedalo dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preto považoval za potrebné reagovať na vznesené námietky.

Citovaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu, najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo trestné stíhanie vedené pre obzvlášť závažný zločin, obvinený bol stíhaný väzobne, a preto išlo o prípad povinnej obhajoby. Obvinený bol v prípravnom konaní vyšetrovateľom a napokon aj sudcom pre prípravné konanie riadne o svojich zákonných právach poučený, čo potvrdil svojím podpisom. Pre konanie si zvolil obhajcu JUDr. Petra Weisa (č.l. 22), ktorý sa zúčastňoval úkonov prípravného konania. Obvinený bol vyšetrovateľom riadne poučený aj o možnosti uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorú napokon obvinený aj po svojom výsluchu (č.l. 130 - 134) dňa 26. marca 2014 uzavrel. Návrh prokurátora na schválenie dohody bol príslušnému súdu predložený 27. marca 2014. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí okresného súdu (č.l. 141 - 144), konanom aj za prítomnosti obhajcu obvineného vyplýva, že obvinený bol aj na tomto zasadnutí riadne podľa ustanovení Trestného poriadku predsedom senátu poučený o svojich právach. Obvinený sa ku skutkom znovu dobrovoľne priznal, prehlásil, že bol oboznámený s právnou kvalifikáciou jednotlivých skutkov, rovnako tak s trestnou sadzbou, ktorá za ten ktorý skutok je stanovená v Trestnom zákone. Dovolací súd preto v konaní, ktoré sa proti obvinenému viedlo, žiadne porušenie práva na obhajobu nezistil. Spôsob právnej pomoci, ktorý obvinenému poskytol ním zvolený obhajca, nie je spôsobilý naplniť deklarovaný dovolací dôvod.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade obvinený M. O. svojimi námietkami nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. O. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.